IDŐSZAKI KIADVÁNY IV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Szívemet Hozzád emelem
és Benned bízom Uram!

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPET KÍVÁN A SOLI DEO GLORIA FOLYÓIRAT SZERKESZTŐSÉGE!

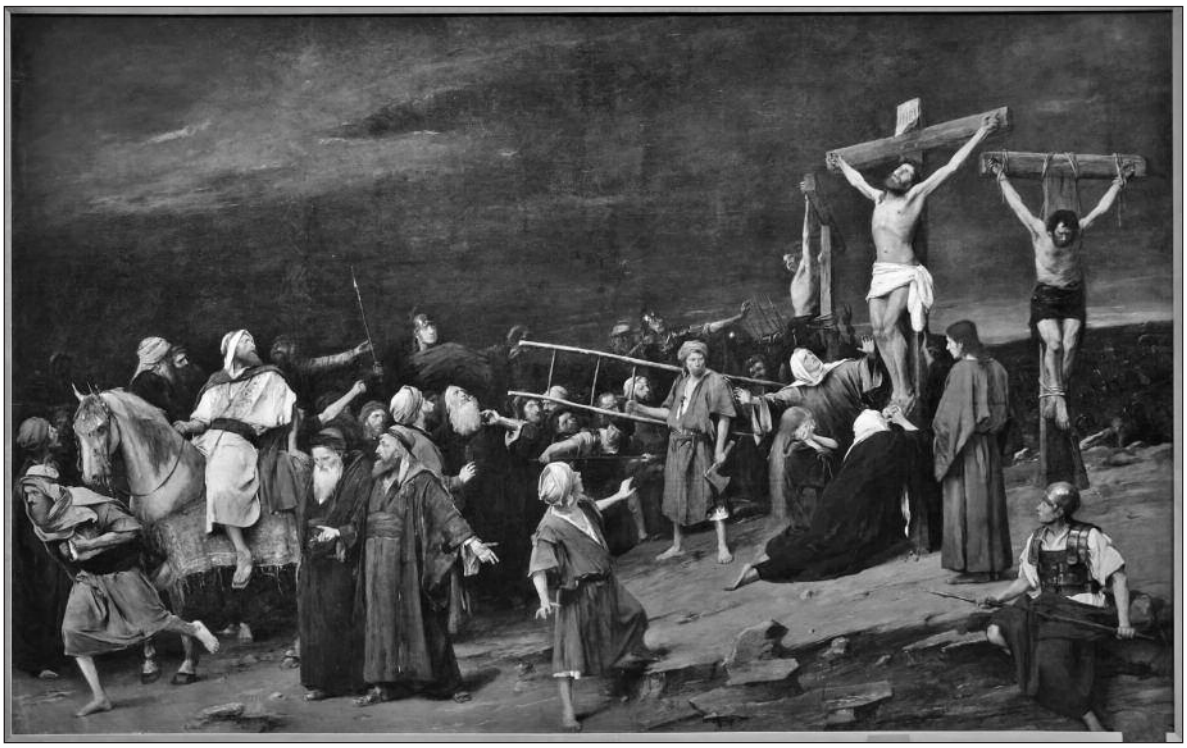

A Déri Múzeumban láthatóak Munkácsy Mihály Krisztus szenvedéstörténetét feldolgozó, monumentális méretű alkotásai. A trilógia harmadik képe szerepel most újságunk címoldalán. A témaválasztás apropója nem csupán a nagypéntek, hanem az az örömteli hír is, hogy a sorozat második képét, a Krisztus Pilátus előtt című festményt ezekben a hetekben vásárolta vissza a magyar állam a kanadai Hamilton Galériától, így rövidesen mindhárom Munkácsy kép látható lesz Debrecenben.

„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt: Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet."
Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hit csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot, és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Az ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket egyaránt.

Jó hírek pedig vannak,

még akkor is, ha többnyire a *jó hír nem hír* logikája érvényesül sajnálatos módon a magyar és bizonyára a nemzetközi médiában is. Ami még ennél is sajnálatosabb, az az, hogy a magán- és közbeszédeket is a rossz hírek, a bántó szándékok és az ártó akaratok uralják.

Ennek igazságáról könnyen meggyőződhetünk, ha egy pillantást vetünk az írott napi sajtóra, különösen a bulvársajtóra. Tele van katasztrófával, brutalitással, lopással, csalással, fenyegetéssel, rágalmazással, vérrel, könnyel, halállal. Ehhez képest az építő és épületes események, a gyógyító és esztétikai élményt nyújtó gondolatok, a szívet-lelket gyönyörködtető hírek elenyésző kisebbségben vannak. Lehet ezt mérni hasábban, karakterben, az elektromos médiában pedig percekben, órákban. De ha visszagondolunk a legutóbbi beszélgetéseinkre, könnyen rajtakaphatjuk magunkat, hogy nem a kis és nagyobb világunk ígéreteiről, sikereiről, örömeiről, reményeiről beszélgettünk, hanem sokkal inkább a fájdalmat, a gyarlóságot, a bűnt, a reménytelenséget stb. adtuk vettük, és így magunk is mindezek részeseivé váltunk.

Könnyű a bulvársajtónak, mert az emberek többsége ilyenné lett. A rossz hír fogadására és továbbítására lett kész, ahonnan már csak egy lépés az, hogy el is veszíti az érzékenységét nem csak a jó felfedezésére, hanem a jó továbbadására és megcselekvésére is.

De mit tehet a mi sajtónk, egy *evangéliumi közéleti folyóirat*? Nekünk már a címünkben is ott van „a jó hír", és ott van az „élet". Hogyan tudjuk betölteni küldetésünket, ha a világ, amiben élünk, a rossz hírre és a halálra van hangolva? Nehezen. Nem irigylendő, de tény, hogy ha bulvársajtó lennénk, akkor akár naponta is megjelenhetnénk, és naponta reflektálhatnánk panaszkodva, sápítozva, vagy gúnyosan, esetleg cinikusan, humorizálva vagy epésen ítélkezve azokról a jelenségekről, amelyek között élünk, és amelyek olykor a legszűkebb közösségünket is elérik. Ezek a gátlástalan lopások, aljas rágalmazások, hajmeresztő pletykák, vandál rombolások, hamis elvárások, gonosz följelentgetések, beteges hangulatkeltések stb. Igen, ezek is a napi élményeink között vannak. Könnyű lenne ezekre a fenti módokon reflektálni, válaszolni. De nem teszszük.

Nem tesszük, mert nekünk sok jó hírünk van, ami számunkra igazán hírértékű. Kezdjük a lényeggel, a Húsvéti Evangéliummal. Azzal a ténnyel, hogy az élet Ura győzelemre viszi az életet, és ez Krisztus feltámadásában nyilvánvaló lett. Az Evangélium, a győztes csata híre arról szól, hogy a világot mégsem a féltékeny farizeusok, az irigy tehetségtelenek, az áruló Júdások, a tagadó Péterek, a hitetlen Tamások, a gerinctelen Pilátusok, az artikulálatlanul üvöltő tömegek, a brutálisan eszement katonák, hanem az Isten mindenható szeretete határozza meg. Ez a nagy és jó hírünk. És ebből az következik, hogy érzékenyek vagyunk a barkák és gyümölcsfák rügyezésétől kezdve minden újszülött örömteljes fogadására, az értékek érzékelésére és továbbadására, a bűnbánó önvizsgálatra, a bűnbocsátó türelemre, minden tiszteletreméltó tiszteletére és minden szerethető szeretésére. Ez utóbbira különösen is azzal a hívő tudattal vagyunk készek és képesek, hogy az egész megromlott világ minden szerethetetlensége ellenére az Isten szeretetéből él.

Van tehát bőven jó hírünk, ha van hitünk az abszolút jó hír, a húsvéti evangélium elfogadására Húsvétkor, újramondására/újrahallására minden vasárnap, és mindennek – még ha néha bukdácsolóan is – megélésére a hétköznapokban.

Ebben a hitben való megerősödéssel fogjuk továbbra is írni, olvasni és terjeszteni ezt az evangéliumi, közéleti folyóiratot, amely nevében hordozza a jó hír mellett a nagy igazságot, nevezetesen, hogy *Egyedül Istené a dicsőség,* s hogy ebből a dicsőségből számunkra igaz emberség, alkotó méltóság és türelmes szeretet fakad.

Szívből kívánom, hogy ez a jó hír az idei Húsvéton újra megérintő és megelevenítő hatást gyakoroljon sokunkon.

BZS

Húsvéti útitárs!

Az alábbiakban Molnár Miklós, nyugalmazott lelkipásztor bibliai gondolatait közöljük, amelyek a „Csak légy egy kissé áldott csendben…” kiadványban jelentek meg 2003-ban a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadójának gondozásában.

Molnár Miklós ahhoz a református lelkészgenerációhoz tartozik, amelyik a kommunista hatalomátvétel évében érettségizett, és már a nagyon is diktatórikus, egyházellenes politikai klímában kezdte meg teológiai tanulmányait. Ez a tény végigkísérte életét. Budapesten volt segédlelkész, amikor kitört az 56-os forradalom, melynek megtorlása részeként vidéken, Putnokon kezdhette meg önálló lelkipásztori szolgálatát. Hűséges, tehetséges és szorgalmas szolgálatának utolsó évtizedeit a Budapest Kálvin téri gyülekezetben végezte a Gondviselés rendelése szerint. (B. Z.)

„*Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat? Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. …elbeszélték, ami az úton történt*.” (Lk 24,32-35)

Két tanítvány ment az úton Jeruzsálemből Emmaus felé. Semmi lényeges nem történt velük ezen az úton. Bennük azonban annál inkább. E rövid – mintegy 11 kilométernyi – út során olyan változáson mentek át, amely egész további életükre kihatott. Útjuk elején Jézusról beszéltek egymással. Jézus volt a téma. Azt elevenítették fel, ami Jeruzsálemben az előző nap történt. Jézus elfogásáról, kereszthalálról beszélgettek. Jézusról, aki volt, de már nincs. Már csak múlt, már csak történelem mindaz, amit Jézussal kapcsolatban mondhatnak.

Milyen sokaknak „téma”azóta is Jézus. Csakhogy mit ér az, ha Jézusról beszélgetünk, sok szépet elmondunk Róla, de közben ábrázatunk szomorú, a szívünk csalódott. Kevés, ha Jézus csak beszédtéma.

Később megismerték ezek a tanítványok Jézust úgy, mint útitársat. Valaki melléjük szegődött. Először még nem ismerték fel, hogy ki ez az útitárs, de jó volt hallgatni vigasztaló szavát. Bátorítás és erő volt abban, amit mondott. Miközben az ismeretlen útitárs beszélt, a tanítványok szíve hevült. A vele való beszélgetés során őszintén elmondhatták kételyeiket, csalódásaikat: „pedig mi azt reméltük”. E beszélgetés során eljutottak arra a döntésre, hogy ragaszkodnak ehhez az útitárshoz, nem engedik őt továbbmenni. Így kérlelték: „Maradj velünk!”

Mi is így találkozhatunk Jézussal, mint útitárssal. Megszólít az igében. Kérdésekre feleletet ad. Már nemcsak Jézusról beszélünk, hanem Jézussal. Bennünk is megszülethet az elhatározás: „maradj velünk”, jó nekünk a Te közeledben lennünk.

Amikor a tanítványok kérésére betért hozzájuk az ismeretlen útitárs, akkor ismerik fel Őt úgy, mint feltámadott Urat. Már nemcsak beszédtéma, nem is csak útitárs, hanem feltámadott Úr. Ez a felismerés újabb gazdagodást jelentett a tanítványok hitében. Ha ez a kereszten meghalt Jézus mégiscsak Krisztus, akkor miért vagyunk mi ilyen szomorú ábrázattal? E felismerés örömétől ragyognak. Ismerjük-e már Úrnak Jézust? Olyannak, aki minden hatalom mennyen és földön. Olyannak, aki tud és akar segíteni.

Még ezzel sincs vége a tanítványok útjának. Mennek, sőt futnak vissza Jeruzsálembe. Eközben úgy tapasztalják a feltámadott Krisztust, mint erőt. A Szentlélek erejét. Jézus eltűnik előlük, de Krisztus Lelke ott él bennük. Ugyanazok a tanítványok, akik az imént még keserű kedvűek voltak, most örömmel viszik a hírt a többi tanítványnak: feltámadott az Úr bizonnyal.

Mi is megyünk életünk útján. Vajon téma-e Jézus? Már ez is ajándék. Azt mutatja, hogy Isten elkezdett munkálkodni bennünk. Vagy talán már útitárs, akinek elmondhatjuk minden gondunkat imádságban, és hallhatjuk vigasztaló szavát az igében. Felismertük-e már Őt Urunknak, és él-e bennünk a Szentlélek ereje? Urunk, növeljed a mi hitünket!

Túrmezei Erzsébet:

Húsvét után

HÚSVÉT ELŐTT… nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt… zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt… ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt… arcok, fakóra váltak.
Húsvét előtt… szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt… kihamvadott remények.
Húsvét előtt… egy nagy „Minden hiába!”
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
HÚSVÉT UTÁN… el a gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után… futni a hírrel frissen!
Húsvét után… már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után… új cél és új sietség!
Jézus él! Nincs út, mely messze esnék!
Húsvét után… erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
Akik még mindig húsvét előtt élnek.

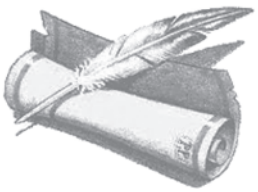

Ady Endre:

A szép Húsvét

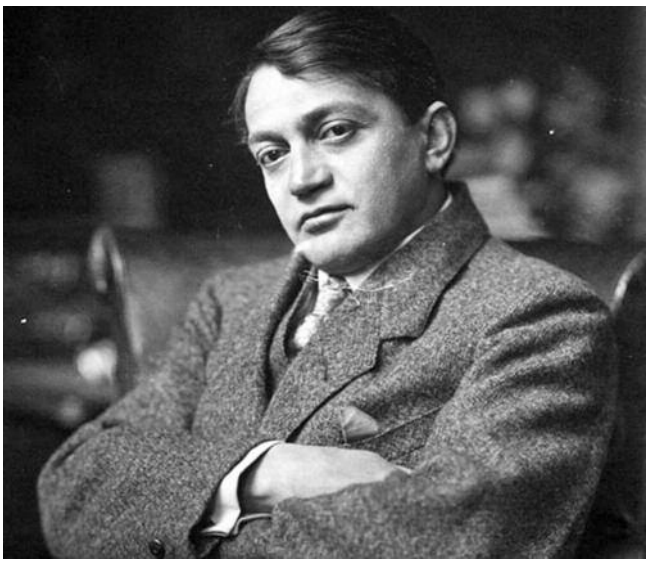

Odúkat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odúkat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

A Református Egyházközség és a Soli Deo Gloria Közösség esemény-naptára

Március 29. *10:00*
Virágvasárnapi zenés it., gyül. ebéd – Ref. Temp.

Március 29. *18:00*
Virágvasárnapi családi du., agapé – SDG Köz. Ház

Március 30. *18:00*
Nagyheti bűnbánati áhítat – Ref. Temp.

Március 31. *18:00*
Nagyheti bűnbánati áhítat – SDG Köz. Ház

Április 1. *18:00*
Nagyheti bűnbánati áhítat – Ref. Temp.

Április 2. *18:00*
Nagycsütörtöki eucharisztiás istentisztelet – Ref. Temp.

Április 3. *10:00*
Nagypénteki ünnepi istentisztelet – Ref. Temp.

Április 3. *18:00*
Nagypénteki bűnbánati istentisztelet – Ref. Temp.

Április 4. *18:00*
Nagyszombati bűnbánati istentisztelet – Ref. Temp.

Április 5. *05:30*
Hajnali feltámadási ökumenikus it. – SDG Köz. Ház

Április 5. *10:00*
Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Ref. Temp.

Április 6. *10:00*
Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Ref. Temp.

Április 7. *18:00*
Húsvéti Soli Deo Gloria vendégség – SDG Köz. Ház

Május 14. *18:00*
Áldozócsütörtöki istentisztelet – Ref. Temp.

Május 14. *18:30*
Konfirmációi vizsga, szeretetvendégség – Ref. Temp.

Május 16. *19:00*
„*Erdély ország az én hazám*" kulturális est – SDG Közösségi Ház

Május 17. *10:00*
Konfirmáció, úrvacsorás istentisztelet – Ref. Temp.

Május 23. *18:00*
Pünkösdi bűnbánati istentisztelet – Ref. Temp.

Május 24. *10:00*
Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet – Ref. Temp.

Május 25. *10:00*
Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet – Ref. Temp.

Június 7. *10:00*
Városnapi zenés istentisztelet – Ref. Temp.

Június 28. – Júl. 5.
Értékregisztrációs építőtábor – SDG Köz. Ház

Augusztus 19. *18:00*
Bűnbánati istentisztelet – Ref. Temp.

Augusztus 20. *10:00*
Újkenyéri, hálaadó istentisztelet – Ref. Temp.

Augusztus 20. *20:00*
Újkenyéri SDG tábortűz – SDG Köz. Ház

A Református Templomban minden vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk, s azzal egy időben gyermek-istentiszteletet is.

A Soli Deo Gloria Közösségi Házban minden kedden 17:30-kor bibliaórát tartunk.

A fenti istentiszteletekre, rendezvényekre, programokra minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

További információ
a 06/20 914-3893-as telefonszámon, vagy a dunavarsany.ref@gmail.com e-mail címen kapható.

Fenyves Lajos
világi elnök
Református Egyházközség

Csobolyó Miklósné
elnök
Soli Deo Gloria Közösség

Az elmúlt hetekben Városunkban is színvonalas programokkal, szívhez szóló beszédekkel és a tiszteletet megtestesítő koszorúkkal emlékeztek az 1848-49-es Forradalomra és Szabadságharcra mindazok, akik őszinte elhívást vagy kötelességtudatot éreztek a közösségi ünneplésre.

A történelemoktatásnak, az általános műveltségnek, a médiának és az évente megrendezésre kerülő megemlékezéseknek is köszönhetően a magyar lakosság túlnyomó része tisztában van az 1848-as Forradalom és Szabadságharc meghatározó személyiségeinek nevével és a legfontosabb eseményekkel. Talán nem illúzió azt remélni, hogy nehéz lenne olyan embert találni, aki nem hallott még március 15-ről, a Pilvax Kávéházról, Landerer nyomdájáról, a Nemzeti Dalról, Petőfi Sándorról, a 12 pontról, a tavaszi hadjáratról, Görgey Artúrról, Világosról vagy az aradi vértanúkról. Ebben a sorban említhetjük még az Áprilisi Törvényeket, amelyekről évről-évre hallunk. E rovat profilja nem teszi szükségessé, terjedelme pedig nem teszi lehetővé e jogszabályok részletes ismertetését és kommentálását. Ugyanakkor hasznos és érdekes elgondolkozni, hogy vajon ha 1848 áprilisában már működött volna a mai kereskedelmi és közszolgálati média, valamint lettek volna internetes hírportálok és közösségi oldalak, akkor miről tudósították volna a közvéleményt.

Az Áprilisi Törvények egyik fontos és általános sajátosságaként az unortodoxia említhető, amelyet egyesek az évtizedes problémák megoldásaként, mások a régi „jól bevált" rendszerek kockázatos és szükségtelen bolygatásaként értékelnek. Unortodox törvények voltak, hiszen alapjaiban változtatták meg azt a közigazgatási, társadalmi és gazdasági berendezkedést, amely évszázadokon át nemcsak Hazánkat, hanem egész Európát uralta. Tekintettel arra, hogy e törvények a hatalmi viszonyoknak, az állam működésének és a polgárok joginak alapvető szabályait fektette le alkotmányként, akár alaptörvényként is felfoghatók.

Elmondható, hogy a március 15-én elhangzott 12 pont követeléseinek túlnyomó része emelkedett törvényi erőre 1848 áprilisában. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az abban foglaltak a Forradalom alatt és hatására alakultak ki. A jogszabályi rendelkezések már a Forradalom kitörése előtt éles viták tárgyát képezték politikai körökben. Így az Áprilisi Törvények megszületésének egyik közbenső állomása volt a 12 pontban megfogalmazott kívánalmak sora, nem pedig azok előzménye. Az Áprilisi Törvények egyik fontos sajátosságaként tarthatjuk számon, hogy azok szellemisége nem március 15. következménye, hanem előzménye volt, annak ellenére, hogy az események kronológiai számbavétele mást sugallhat.

Az Áprilisi Törvények fontos eredménye a 12 pontból is közismertté lett **közös teherviselés**. E rendelkezés a társadalmi egyenlőség és igazságosság mellett azt volt hivatott szolgálni, hogy a nemesség korábbi adómentességének eltörlésével jelentős mértékben növekedjenek az állami bevételek. Vélhetően az ország akkori uralkodó rétege hasonlóan vélekedhetett ezen adóreformról, mint az elmúlt időszakban a bevezetett bankadó vagy reklámadó alanyai. Az önkény és igazságtalanság másik formája, az **úrbériség** is eltörlésre került, amely praktikusan a jobbágyfelszabadítást eredményezte. Az **úriszék** megszűntetésével a földesúr elveszítette azt a jogát, hogy a fennhatósága alá tartozó jobbágyok felett ítélkezzen. Hálára ad okot, hogy ma

már elképzelhetetlen, hogy az igazságszolgáltatás joga a vagyoni helyzethez igazodna. A **papi tized** fizetésének kötelezettsége alóli felmentés tovább könnyítette a jobbágyok helyzetét. Szintén a feudalizmustól való elmozdulásként értékelendő az **ősiség** megszüntetése, amelynek köszönhetően a nemesség földbirtokának egy része a korábbi kötelező és szabályozott örökléssel szemben lehetővé tette a földek fölötti szabad rendelkezést. Megfigyelhető tehát, hogy az Áprilisi Törvények egy része negatív természetű, azaz a múlt rendszernek hátat fordítva eltörölte az azt megalapozó intézmények jelentős hányadát. Mi ez, ha nem unortodoxia? Bizonyára 167 évvel ezelőtt is voltak, akik kritikával, felháborodással és cinizmussal illették ezen újító törekvéseket. Hálát adhatunk a történelem Urának, hogy nem az ő álláspontjuk és érdekeik érvényesültek a későbbiekben.

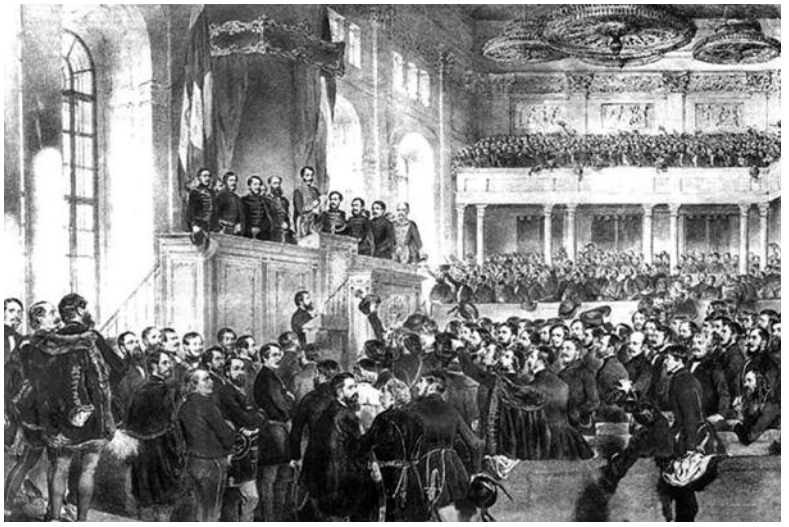

A rendszerváltozáshoz a régi jogintézmények megszüntetése mellett elengedhetetlen volt az állam alapvető működésének meghatározása és kidolgozása is. A függetlenedés egyik alapfeltétele az volt, hogy a korábbi helytartótanács helyett felelős **minisztérium** lett az ország végrehajtó szerve. Fontos hangsúlyozni, hogy a minisztérium abban az időben a mai kormányt jelentette. Az uralkodó hatalmának korlátozásával egyidejűjel kiszélesedett a törvényhozás, azaz a Parlament döntési köre, és lefektetésre kerültek az alapvető szervezeti és működési szabályai. A mai törvényalkotás munkájának intenzitása fényében nehéz elképzelni, hogy forradalmi eredmény volt az **évenkénti országgyűlés**. Ezek a törvények rendelkezéseket tartalmaztak a **választójoggal**, a **választási eljárásával** kapcsolatban. Általános választójogról még nem beszélhetünk ugyan, de a korábbi időszakhoz képest jelentős mértékben szélesedett azok köre, akik részt vehettek a választáson. Az Áprilisi Törvények továbbá jelentős és pozitív változást hoztak a **települések jogállására, az igazságszolgáltatás** rendjére**, valamint a honvédelem** szervezésére is.

Nem beszélhetnénk polgári átalakulásról, ha az Áprilisi Törvények nem érintették volna a szabadságjogokat. E körben kell megjegyezni a **cenzúra eltörlését**, amely a sajtószabadság születésnapját jelentette. A polgárosodás folyamatában fontos szerepet játszik az **egyetemek szabadságának** biztosítása, a **színházak működési feltételeinek** meghatározása és a **vallásgyakorlás szabályozása**. Természetesen ebben az időben még nem beszélhetünk a mai értelemben vett világnézeti és vallásszabadságról. Az azonban óriási eredménynek tekinthető, hogy a bevett felekezetek: a katolikusok, az evangélikusok, a reformátusok, az unitáriusok és az ortodoxok közötti **egyenlőséget és viszonosságot** kimondta. A bevett felekezeteknek a szabad vallásgyakorlása mellett – a többi között – meghatározásra került a **tábori lelkészekről** való állami gondoskodás, és az **egyházi iskolák állami finanszírozása** is. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a jogszabály csak a bevett felekezetek közötti egyenlőséget teremtette meg. A kisebb egyházak és a zsidóság számára nem jelentett előrelépést.

Az április törvények nemcsak megelőzték az 1848-as Forradalmat, hanem túl is mutattak azon. Annak ellenére, hogy a törvények jelentős részét a szabadságharc leverését követően hatályon kívül helyezték, alig két évtized elteltével kiindulási és hivatkozási pontként szolgálhatott a Kiegyezés alatt és után. E jogszabályok áttekintése nemcsak a forradalmi újításokat mutatja meg, hanem rávilágít az azt megelőző sötét és igazságtalan időszakra.

A történelem hősei előtti tiszteletadás mellett fontos és helyénvaló, hogy a történelem Urának is hálát adjunk, akinek köszönhetően számunkra már csak emlékezni és okulni kell annak a kornak a szörnyűségein, amelyet már magunk mögött tudhatunk.

Dr. Bóna Balázs

Bay Zoltán

A fizikus, aki megérintette a Holdat

Az alábbiakban Nyári Krisztián: Igazi hősök – Corvina Kiadó, 2014. 265. o. – című könyvének egyik „hősét" mutatjuk be a könyvben található leírás szerkesztett, rövidített változatával. (B. Z.)

A gyulavári református lelkipásztor kisfia rajongott az éjszakai égboltért. Öt-hat éves lehetett, amikor egy este a parókia kertjéből nézte, ahogy a templomtorony fölött lassan felbukkan a Hold. „Ha fölmásznék a templomtorony tetejére, megérinthetném?" – kérdezte a szüleitől. A felnőttek jóindulatú mosollyal válaszoltak, a kisfiú így továbbdédelgethette az álmát. Aztán negyven évvel később, 1946-ban valóra is váltotta. Bay Zoltán fizikus nevéhez számos korszakalkotó felfedezés kötődik, de a legnagyobb elismerést az űrtechnológiában érte el. A radarcsillagászat egyik megteremtőjeként sikerült Magyarországról mikrohullámú sugarakkal „megérintenie" a Holdat, majd bemérnie a jelek visszhangját. Tudományos munkásságával hozzájárult a relativitáselmélet gyakori bebizonyításához, a műholdas kommunikáció és a GPS-alapú helymeghatározás kifejlesztéséhez, és az ő nevéhez köthető a méter ma használt definíciója is. A nagy magyar fizikusgeneráció szinte egyetlen képviselője, aki az 1920-as, 30-as években nem elhagyta Magyarországot, hanem visszatért, hogy tudományos eredményeivel hazáját szolgálja. Mindig magától értetődőnek tartotta, hogy tettekkel is kiálljon az üldözöttekért. Nem csoda, hogy két rendszerben is börtönbe akarták vetni, majd elüldözték az országból.

Bay Zoltán egyidős volt a századdal, 1900. július 24-én született… Nyitott, szerető családban nőtt fel testvéreivel együtt. „Vallásos nevelést kaptam, ez azonban nem jelentett vakbuzgó vallásosságot" – írta később. A Debreceni Református Kollégiumba került, ahol a legkorszerűbb természettudományi oktatás folyt. Ennek ellenére sokáig nem lehetett tudni, hogy a reál vagy a humán tantárgyak felé fordul-e inkább az érdeklődése. Kiválóan zongorázott és csellózott, és padtársa, Szabó Lőrinc hatására az irodalom iránt is érdeklődött. A két csendes, magába forduló fiú életre szóló barátságot kötött. Csak a gimnázium végére dőlt el, hogy egyikük a költészetet, másikuk a fizikát választja élethivatásul…

Az egyetemen Bay Zoltán azonnal a rohamléptekben fejlődő atomfizika hatása alá került. Disszertációját a „Magnetooptikai jelenségek molekuláris elméletéből" írta, azaz az atomok és a fény viszonyáról. Ebben az időszakban a modern természettudományok képviselői előbb-utóbb Berlinben kötöttek ki, ahol közvetlen kapcsolatba léphettek Einsteinnel, Schrödingerrel vagy Max Planckkal. Több magyar fizikus mellett Bay is németországi kutató ösztöndíjat kapott. Itt tett szert a relativitáselmélet és a kvantumfizika ismeretére. Négy éven keresztül szinte éjjel-nappal az egyetemi laboratóriumban dolgozott, egyebek mellett kifejlesztett egy kísérletekhez nélkülözhetetlen ultraibolya lámpát is. Rá is német, majd amerikai tudományos karrier várt, mint Szilárd Leóra, Teller Edére vagy Neumann Jánosra, de ő Magyarországot akarta szolgálni fizikusként. Egy véletlen sietett a segítségére. A szegedi egyetemen korszerű fizika tanszéket akartak alapítani, és egy neves német professzort kerestek a vezetésére. Maga Klebelsberg Kunó kultuszminiszter kérdezte meg a berlini egyetem vezetőktől, kit ajánlanak. „Minek egy német, amikor itt egy kitűnő magyar fizikus" – hangzott a válasz. A fiatal kutató néhány héttel később már a szegedi elméleti fizika tanszéknek volt a vezetője.

Bay megpróbált tartósan berendezkedni Szegeden. Megnősült, egy gazdag polgári család lányát, Lázár Ilonát vette feleségül, s hamarosan megszületett kislányuk is. Mégsem maradtak sokáig: a fizikus egy idő után gátlónak érezte a magyar egyetemi közeg merevségét, s elfogadott egy szokatlan ajánlatot. Az újpesti Egyesület Izzó Rt. – nemzetközi néven a Tungsram – ekkoriban nem csak Magyarország legnagyobb iparvállalata volt, hanem egyike a világ legjelentősebb izzólámpákat és rádiókat gyártó cégeinek. Vezérigazgatója, Aschner Lipót tudta, hogy az innováció jelenti versenyelőnyüket, ezért világszínvonalú kutatólaboratórium létrehozását határozta el. 1936-ban ajánlatot tett Bay Zoltánnak: a la-

boratórium vezetőjeként segítsen a cég műszaki problémáinak megoldásában, cserébe olyan tudományos kísérleteket folytathat, amilyeneket csak akar… Bay elsőként olyan elektronsokszorozót szerkesztett, amellyel a részecskék érzékelése sokkal pontosabbá vált, mint a korábbi nemzetközi kísérletekben bármikor. A találmány leírását közölte a világ legrangosabb természettudományos folyóirata, a Nature is. Persze a cég is megtalálta a számítását: a tudós vezetésével az Egyesült Izzó olyan kriptonégők gyártását tudta elkezdeni, amelyek az egész világon újdonságnak számítottak. Aschner ráadásként saját pénzén létrehozta a Műegyetem atomfizikai tanszékét, amelynek vezetésére szintén Bayt kérték fel…

A gyárban ekkor már csak az első zsidó törvényben engedélyezett hatszázaléknyi zsidó származású alkalmazott dolgozott, köztük a cégvezető, Aschner Lipót. Az új katonai parancsnok, Laucsek főhadnagy ezt is soknak találta. Százhúsz alkalmazottat küldött azonnal az orosz frontra munkaszolgálatra, akik közül csak négyen tértek vissza. A vezető mérnökök és a laboratórium tudósai közül is többen odavesztek, a gyár működése is veszélybe került. Egy idő után a kormány is rájött erre, ezért a honvédelmi miniszter behívatta Bayt s megbízta, hogy a magyar hadsereg számára fejlesszen radartechnikai eszközöket. „A feladatot elvállaltam azzal a gondolattal, hogy ha már haditechnikai munkát kell végeznem ebben a szerintem igazságtalan háborúban, szívesebben dolgozom védelmi, mint támadó fegyvereken. De azt a feltételt szabtam, hogy a szükséges embereket magam választom ki, és azok állandó mentesítést kapnak minden egyéb katonai feladattól." A negyvenfős Bay-csoportba a fizikus zsidó mérnököket és műszerészeket is beválogatott…

Sokáig úgy tűnt, hogy relatív biztonságban élhetik túl a háborút, amikor egy nap csendőrök vonultak a gyárhoz, hogy megkezdjék a gyárban dolgozó négyszáz zsidó deportálását. Nem érdekelte őket a német mentesítő határozat sem, az embereket elvitték. Bay berohant a német katonai hatósághoz és közölte, hogy az összeszokott szakértő gárda nélkül a megrendelt katonai cső nem tud elkészülni. A munkásokat nem engedték visszatérni, de tíz zsidó mérnököt Baynak sikerült megmentenie, őket a pályaudvarról hozták vissza a gyárba…

Ezután minden erejével újra gyermekkori álma megvalósítására koncentrált: „Itt van a mi radarunk, itt a Hold, próbáljuk meg, elérhetjük-e mikrohullámú jeleinkkel! Gondolatomat munkatársaimmal is megosztottam: Meglokátorozzuk a Holdat! – álltam eléjük. Volt, aki megkérdezte: miért? A többség azonban lelkesedett, örömmel látott hozzá az új feladat megoldásához." Csak később derült ki, hogy kísérleteit egy időben végezte amerikai fizikusokkal – persze azoknál sokkal rosszabb műszaki és anyagi körülmények között. Kollégáival együtt éjszakánként dolgozott, hogy megfelelő légköri viszonyok álljanak a rendelkezésükre. Több hónapos kísérletezés után, 1946. február 6-án értek célhoz, műszereik bemérték a Holdról visszaverődő jeleket. „Mikrohullámmal megérintettük a Holdat. Ma is meghatódom, ha arra gondolok, milyen szűkösen éltek az Izzóban a dolgozók, mégis mindenben segítették kutatócsoportomat, támogatták tervünket, így a romokból mégiscsak a Holdig érhettünk." …

A nehéz időszakban az adott erőt nekik, hogy megismerkedett Herczeg Júliával, egy erdélyi testnevelő tanárral, akit hamarosan feleségül vett. Nem sokkal esküvője után Bayt behívatták a Hadügyminisztériumba, ahol alkut kínáltak neki: felkérték egy haditechnikai labor létrehozására. „A hideg futott végig a hátamon." – emlékezett. „Legyek ennek a rendszernek egy fegyverkovácsolója? Dolgozzak azért, hogy az oroszok az elnyomó rendszerüket ki tudják terjeszteni a világra? (…) Ha a legkisebb eredményt is elérem, már bűnt követek el." A beszélgetés után első útja az amerikai követségre vezetett, ahol kezdeményezte kivándorlását. Éppen időben döntött, a határok még nagyjából átjárhatóak voltak. Néhány héttel később már a Queen Mary fedélzetén hajózott feleségével és újszülött kisfiukkal Amerika felé. Negyvennégy évet élt az Egyesült Államokban, volt egyetemi professzor, majd az amerikai szabványügyi hivatal egyik vezetője. A nagy pontosságú időmérés terén végzett kísérletei ma is fontos alapkutatásnak számítanak, egyebek mellett ő alkotta meg a méter tudományos definícióját. Harmonikus családi élete és tudományos sikerei ellenére élete végéig hazavágyott, még egy magyar zenekart is alapított az egyetemen. Nehezen vette tudomásul, hogy távollétében a Magyar Tudományos Akadémia törölte tagjai sorából. Csak élete alkonyán látogathatott újra Magyarországra, ahol a 80-as évektől kezdve fokozatosan rehabilitálták. Az egykori gyulavári kisfiú, akinek sikerült megérintenie a Holdat, 92 éves korában hunyt el Washingtonban. 2003 óta egy kisbolygó viseli a nevét.

OBAMA AZ ISZLÁM ÁLLAM TERRORISTÁIT I

FELHÁBORODÁS AZ USA-BAN

Barack Obama elnök legutóbbi kijelentése ellen politikusok, egyházi személyek egyaránt tiltakoznak. Van olyan történész, aki egyenesen az elnök történelmi ismereteit teszi kérdésessé. A Nemzeti Imareggelin, melyen sok külföldi meghívott is részt vett Washingtonban a közelmúltban, az elnök a Boko Haram és az Iszlám Állam terrorjára utalva így fogalmazott: „A keresztyéneknek és más vallások képviselőinek jó lenne leszállniuk a magas lóról és alázatot gyakorolniuk", mivel valamennyiük történelmi múltjában vannak erőszakos időszakok. Példaként az inkvizíciót és a keresztes hadjáratokat említette és hozzátette: a hit pervertálása, megrontása ott van minden vallásban.

Írta: Dr. Békefy Lajos

A keresztes hadjáratok nem moshatóak össze az IS és a Boko Haram tömeges és egyéni terrorakcióival

Az amerikai tv-társaságok - élükön a *CNN*-nel - és szinte valamennyi rádióadó azonnali negatív szenzációként, híradásukat megszakítva kezdték kommentálni az elnöki kijelentést, aminek első hallásra tényleg mellbevágó hangsúlya van. Ámde ha alaposan utánanézünk, nem lehet az elnök kijelentésének azt a részét kétségbe vonni, hogy az inkvizícióban szinte csak erőszak volt. Meg a keresztesek vonulásában is Jeruzsálemig olykor-olykor előfordult nem keresztyén erénytanba illő gyalázat is, miközben azért vonultak Európán át állig vasban, hogy a „szent sírt" megoltalmazzák a muzulmán megszállástól. Ám, hogy a keresztes lovagok több hullámban megvalósult vonulása Jeruzsálemig összehasonlítható lenne az IS vagy a Boko Haram vérengzéseivel, brutális tömegmészárlásaival, illetve az egyéni kivégzésekkel, az kétségtelenül erős túlzás. Azt állítani, hogy az ISIS (=Iszlám Állam) vagy a Boko Haram vonulása olyan, mint a keresztes hadjárat, abszolút elrugaszkodott állítás a történelemtől és a jelentől, hiszen a célját, tartalmát és okát tekintve is teljességgel más, mint amilyenek a keresztes hadjáratok voltak.

Vezető keresztyének kritikája Grahamtől kezdve

Első renden a keresztes hadjárat fogalmának kölcsönbe adása az említett szélsőséges iszlám félkatonai szervezeteknek váltotta ki a lavinaszerű kritikaözönt. *Franklin Graham*, a világhírű evangelizátor, *Billy Graham* fia, a Samaritánus Misszió vezetője, aki már Nigériában többször átélte a Boko Haram vérengzéseit, templomrobbantásait, missziójuk elleni tervezett akcióiknak a hírét, egyértelművé tette reagálásában: „Jézus békét és megbocsátást tanított… Mohamed ezzel szemben harcias személy volt, aki maga is sok embert megöletett" – tette hozzá. *Tony Perkins*, az Amerika-szerte nagy befolyással rendelkező új-protestáns *Családkutató Tanács* (FRC) elnöke így fogalmazott a Fox News hírszolgálati műsorában: „Az Újszövetség minden erőszakot egyértelműen elítél".

„Obama elnök úr nem sok mindent tud a keresztes hadjáratokról"

A St. Louis Egyetem történész professzora, *Thomas Madden* kerekperec így fogalmazott az ABC News hírtelevíziónak: "Obama elnök úr nem sok mindent tud a keresztes hadjáratokról." Ő maga a hadjáratok célját így fogalmazta meg: „Eredetileg arra törekedtek, hogy a keresztyéneknek visszaszerezzék azt a földet, amit a muszlimok előbb elfoglaltak". A keresztes hadjáratokról elmondta még: azo-

KERESZTES LOVAGOKHOZ HASONLÍTOTTA

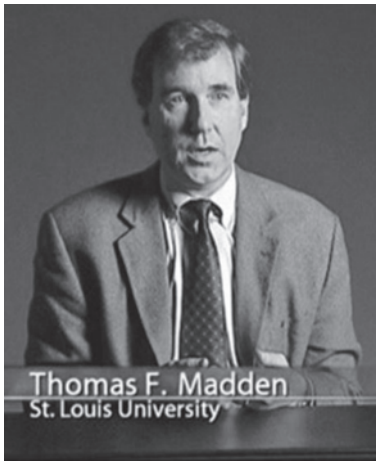

kat 1095-ben *II. Urbán pápa* indította el Jeruzsálem visszafoglalásáért, ahol közel két évszázadon keresztül véres harcok újultak ki a város és a föld elfoglalásáért. Nem lehet olyan nagyszámú feljegyzést találni, ami a keresztes lovagok vonulásának útja mentén elkövetett erőszakról szólna. Egy jelentős tömegmészárlásról azonban tud a történetírás, amikor *Oroszlánszívű Richárd* 2.700 muszlim bebörtönzöttet öletett le a harmadik keresztes hadjárat során (1189-1199). Ennek a dokumentumai megvannak, s erre a Közel-Keleten a mai napig jól emlékeznek.

Nem a múltról kell elmélkedni, amikor ma drasztikus csapások híreivel kell szembesülnünk

Számos republikánus politikus is ellentmondott ebben a témában az elnöknek. *Charles Krauthammer* konzervatív politológus Obama elnök szavait „banálisnak és sértőnek" nevezte. Vasárnapi adásában az NBC vezető tudósítója, *Andrea Mitchell* Obama kijelentéseit szintén bírálta. Egy héttel azután, hogy IS-terroristák egy túszt elevenen elégettek, s az arról készített videó felvételt közzé tették ország-világ megrettentésére, „nem ülhetünk ölbe tett kézzel, és nem lamentálhatunk az atyák bűneiről. Azok a problémák követelnek megoldást, amelyekkel éppen ma szembesülünk". S ezekből bőven akadnak szörnyebbnél szörnyebbek a Közel-Keleten, Nigériában, Ukrajnában és másutt. Még a párizsi események sincsenek annyira a feledés messzeségében, sem a két japán újságíró kivégzése a pusztában. Mindezen, s az elnök kijelentésén még az sem tud enyhíteni, hogy közben megindultak az előkészültek az IS elleni szárazföldi csapások lefolytatására. *Chuck Colsonnak* lenne igaza, aki még halála előtt kijelentette: „A 20-21. században több keresztyén mártír halt meg, mint a 19. évszázad során ennek előtte"? Bizonyára olvasta az elnök úr is azt a jelentést, amit az *Open Doors*, az Evangéliumi Allianz Vallásüldözést Kutató Intézete adott ki a keresztyénüldözés 2014. évi állapotáról. Ebben az első tíz helyen, a legtöbb keresztyént üldöző ország között, az elsőt, a szélsőséges kommunista diktatúrát, Észak-Koreát kivéve a következő kilenc állam kivétel nélkül muszlim többségű ország. Véletlen? Ha a keresztyéneknek a magas lóról kellene leszállniuk, akkor nem kellene hasonlóképpen kiszállniuk az ISIS vagy a Boko Haram katonáinak a legmodernebb gyorstankokból és kétéltűekből, melyek között bizony akad nyugati hadiipari „termék" is, nem csak keleti „kalasnyikov"? A vallási toleranciára a mai napig bizonyíték, hogy Nyugat-Európa hány és hány millió muszlim családot fogadott be az elmúlt évtizedek alatt, akik szabadon gyakorolhatják vallásukat a befogadó államokban, míglen a muzulmán országokban ez a keresztyéneknek szinte lehetetlen! Azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az IS és a Boko Haram egyre agresszívebb fellépése ellen maguk az iszlám világ kiváló tudósai is tiltakoztak. *Madrasah* nevű szervezetük 2014. szeptember 27-én 120 iszlám tudós nyílt levelét közölte, s juttatta el az IS-hez Bagdadba, melyben a tudósok 20 tételben vonják kétségbe e terrorista szervezetek tetteinek az igazolhatóságát, s egyenesen „bűncselekménynek" nevezik irtó-ártó hadjárataikat a Korán alapján.

Azt gondolom, lenne miről beszélni ebben a tekintetben is – iskolákban, egyetemeken, sajtóban, fórumokon. Ugyanis nem feltétlenül a ma a világpolitika Nr. 1. témája, még ha ezt az USA elnöke mondja is, hogy mennyire lehet összehasonlítani az IS és a Boko Haram csapásait a keresztyén lovagok hadjárataival. Az óra parancsa és a történelem parancsa sok millió keresztyén és muszlim számára másról szól! S ebben a helyzetben nagyon pontosan szabad csak fogalmazni, vagy inkább hallgatni lenne tanácsos. Talán érdemes a 120 muszlim tudós azon egyszerű figyelmeztetését is meggondolnunk, hogy aki nem ismeri igazán az arab nyelvet, az ne nyilatkozzék a Koránról. Maradva a magunk köreinél, csak annyit kívánhatunk és kérhetünk: Európában és az USA-ban is fontos, olykor életveszélyt elhárító lehet a pontosabb egyháztörténeti és vallásérzékenységi ismeret… Ki más tudhatná ezt leginkább, mint az USA elnöke, aki első kézből tájékozódhat naprakészen a kormányzat mellett működő *Nemzetközi Vallásszabadság Bizottság* jelentéseiből, még olyanokról is, amelyekről nekünk soha nem lesz tudomásunk?!

JE NE SUIS PAS CHARLIE, JE SUIS „N”!

(Írta, a szövegeket fordította: Dr. Békefy Lajos)

A képen látható betû az arab ABC egyik mássalhangzója, a nun, vagy „N”, aminek puszta hangértékén túl számunkra, keresztyéneknek hatalmas jelképi tartalma és üzenete is van. Ezt először az iraki és szíriai keresztyének ajtajára, házuk falára rajzolták fel ellenséges indulatú, szélsőséges muszlimok, jelölve, hogy őket kell elûzni vagy megölni. Az „N” annyit jelent: Názáreti, azaz a Názáreti Jézushoz tartozó keresztyén. Amióta a világ megtudta, hogy a 21. századi keresztyénüldözés arab nyelvterületi bélyege ez a Nun betû, azóta sok keresztyén szervezet tudatosan választotta azonosító jelévé ezt az üldözött keresztyénekkel való szolidaritás jeleként és jelzésére. „We Are N”, azaz „Mi N vagyunk”, mert 2,1 milliárd testvérünk él ezen a bolygón. E jelzéssel különböző világnyelveken jöttek létre honlapok, egyik, hozzánk közelebb eső, a német szolidaritási honlap címe:

EGYÜTTÉRZÜNK VELETEK AZ „N” JEGYÉBEN

Akinek az ajtajára a nun betût felrajzolják Közel-Keleten, annak élete, családja megmentése érdekében vagy konvertálnia kell, azaz iszlám hitre térnie, de erre alig akadt példa. Vagy védelmi sarcot, baksist, adót kell fizetnie az IS=Iszlám Állam javára, vagy házát, hazáját elhagyva menekülnie kell. Az ilyen családok átmeneti menekült városokban élnek, nemzetközi keresztyén szervezetek támogatásából, adományokból, keresztyén szolidaritási akciók gyûjtéséből tengetik életüket, számuk hovatovább meghaladja az egymilliót. (S akkor még nem beszéltünk a sok százezer halottról!) Aki velük érez, az tudatosan viseli a Nun jelet, akár kitûzi, akár imái zászlajára, akár szíve falára írja fel a Megváltó Úrral azonosító betût. Az egész világkeresztyénségre érvényes többes és egyes számban: igen, mi a Názáreti Jézusei vagyunk, én a Názáreti Jézusé vagyok. Ezt írják fel honlapjukra, lapjaikra, külön nyomataikra, kitûzőikre több nyelven, köztük arabul is azok a nemzetközi keresztyén szervezetek, melyek a nemzetközi politikai szervezeteknél, emberjogi hivataloknál, kormányoknál emelik fel szavukat, tiltakozva az embertelen 21. századi keresztyénüldöző, illetve más vallások híveit üldöző fundamentalista, szeparatista, militarista, terrorista szerveződések, akciók ellen. Ilyen szervezet például az Open Doors, a Kirche in Not, a Christian Solidarity International.

MA TI, HOLNAP TALÁN MI?

Igen, én is „núnista” vagyok, református, magyar núnista, hiszen reformátusként hiszem a Káté szavaival, hogy az Úr Jézus Krisztus tulajdona vagyok, aki az Ő drága vérével minden bûnömért tökéletesen eleget tett…

Ez a Nún az, a Názáret Jézus neve, amelyről azt vallom, valljuk: Nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nékünk megtartatnunk (ApCsel 4,12). Ez a Názáreti Jézus az, akinek a nevében életünk van (Ján 20,31), ez az a tündöklő fényû név, amire majd egykoron minden térd meghajol, mennyeieké, földieké, föld alattiaké, és minden nyelv vallja majd, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére (Fil 2,10-11). De tudjuk ugyanabból a Szent Könyvből, amiből az előbbieket vettük, hogy Jézus nevéért szenvedésben is lehet/lesz részünk. Anániás a mai üldözések egyik érintett területének városában, az akkori Damaszkuszban lakott. Őt az Úr küldötte el Saulushoz, hogy elvigye neki a hírt: ő az Úr választott eszköze, hogy elvigye nevét a népek, királyok és Izráel fiai közé, de ezért sokat kell szenvednie (ApCsel 9,16). Ő erre nem visszakozott félelmében, önféltésében, nem tért le a választottság kijelölt útjáról. És halljuk a sokat szenvedett, bizonytalankodott, majd sziklaszilárd hitbizonyosságra jutott Pétertől, aki életét Urához, a Nún-hoz méltóan, keresztben fejezte be: „Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket…” (1Pét 4,14). Igen, én is az Övének hiszem, tudom magamat, ezért mondom: ***Je suis N***, rárímelve, csak egész másként a je suis Charlie-ra. S mert ez így van, már nem az egyes számot haszná-

lom, hanem millió és millió, sokféle felekezethez tartozó, de velem egy Krisztushiten lévő keresztyén testvéremmel ezt vallom: ***We Are N*** = mi N vagyunk, názáretiek, a Názáreti Jézusei. Ezért kötelességünk a szolidaritás, az együttérzés, az ima azokért, akiket most üldöznek, mert ha az egyik tagnak a testben fájdalmai vannak, fáj az egész test is. Így vagyunk szenvedő közel-keleti keresztyén testvéreinkkel is. Mert ma ők, de ki tudja, holnap nem mi leszünk a soron? Éppen Európa keresztyénei? Most a Nún-liturgiát idézem, amit érettük állítottak össze, s mondtak/mondanak el ma is sok helyen.

IMA ÜLDÖZÖTT KERESZTYÉN TESTVÉREINKÉRT

B-ismillah al-Ab wal-Ibn wal-Ruuh-al-Qudus. Amin.

Az arab nyelvû fohász magyarul:
Az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Ámen.

A nemzetközi liturgia üldözött keresztyénekért összeállítója a Német Evangéliumi Allianz, szerzője *Dr. Roland Werner*.

A könyörgés reszponzórikus formában hangzik, tehát lelkész-gyülekezet felváltva mondja az imát.

Elején a Hegyi Beszéd Boldog mondásait olvashatjuk, mondjuk, ezt a blokkot, részt a Máté 5,10-11 zárja le: Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

Boldogok vagytok, ha én miattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.

Ezt követi a tényleges imádság az üldözöttekért:

URAM,
Hozzád könyörgünk minden üldözöttért,
akiket azért üldöznek, mert Benned hisznek.
Különösen is azokért emeljük Hozzád imánkat,
akik iszlám országokban élnek.
De könyörgünk mindazokért, akiket hitük, származásuk,
nemzetiségük miatt üldöznek.
URUNK, kérünk, Te állj mellettük, erősítsd és őrizd meg őket!
URAM, IRGALMAZZ!

Könyörgünk Hozzád azokért, akik Szíriában, Irakban, Szudánban,
Nigériában élnek, légy nekik oltalom és védelem!
URAM, IRGALMAZZ!

URAM, könyörgünk a hatalmasokért,
az uralmuk „mindenhatóságába" szédültekért, az üldözőkért,
mutasd meg Magad nekik, és fordítsd vissza őket halált osztó útjukról.
URAM, IRGALMAZZ!

És URAM, hadd kérjünk Téged magunkért.
Segíts, hogy minden körülmények között
hûségesek maradhassunk Hozzád,
ölelj szorosan Magadhoz Lelkeddel minket,
őrizz meg igazságodban és szeretetedben.
URAM, IRGALMAZZ!

Jézus ezt mondja: Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
Atyámnak áldottai, örököljétek azt az országot,
ami elkészíttetett számotokra
a világ kezdete óta.

URAM, Hozzád kiáltunk,
hiszen Atyád, Istenünk a mi oltalmunk,
erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.
Minden üldözött keresztyén testvérünkért
Hozzád kiáltunk, URAM.

Minden elhurcolt gyermekért és felnőttért
Hozzád kiáltunk, URAM.

Minden fogolyért és megkínzott testvérünkért
Hozzád kiáltunk, URAM.

Minden jóakaratú, segítőkész emberért
Hozzád kiáltunk, URAM.

Tégy minket békességed és szereteted munkálóivá,
formálj alkalmassá, hogy éltető, ítélő és kegyelmező Igédet
oda vigyük, ahova azt küldöd!

MI ATYÁNK…

A cserkésztoborzás dilemmája

A rendszerváltást követő években az újjáalakult cserkészek országos létszáma megközelítette a 20.000 főt. Néhány évvel később ez a létszám a felére csökkent. Ez a jelenség néhány kivételtől eltekintve arányosan nyomon követhető minden csapatban, a mi csapatunkban is. Természetesen azóta lassan két évtizede vissza-visszatérően megfogalmazódik kérdésünk e jelenséggel kapcsolatban. Miért nem érdeklődnek többen a cserkészet iránt országosan és városunkban? Vagy, hogy pozitíve fogalmazzak, mit kellene tennünk, hogy vonzóbb legyen a mozgalom?

Az idei toborzásunkkal kapcsolatban ezt a belső kérdést az egyik potenciális cserkész szülő is nekem szegezte, amiben nem titkolt kritikai él is volt. Amit én kihallottam belőle, azt így tudom megfogalmazni: „Ha a cserkészet olyan jó dolog, miért nem jelentkeznek tömegesen?". A kritikai élt magamra veszem, hiszen ez önkritikaként már régen bennem van, és ott van minden cserkészvezetőben is. Ugyanakkor a megválaszolás továbbra sem olyan egyszerű. Méghozzá azért nem, mert azok az elemek, amelyek egyértelműen és nyilvánvalóan távol tartják vagy eltávolítják a gyermekeket és a szülőket a mozgalomtól, azok nem nélkülözhetőek. Más szóval nem vehetjük ki a cserkészet elemei közül.

Kezdjük az elvi részével, aminek a kulcsszava a *kötelességteljesítés*. Egy gyermek élményre vágyik, és a cserkészet élménydúsan akarja ránevelni a kötelességteljesítésre, de bizonyos „gyakorlatokat" már az első perctől végezni kell. Az elmélethez legközelebb áll a hitgyakorlat. A több száz hittanos gyermek közül is csak néhányan vannak, akik vasárnap reggel szívesen indulnak az Isten házába. Tehát ez a véleményünk szerint nagyon egyszerű és szívből kívánatos feltétel máris nem teljesül. És a legtöbb szülő nem tud mást tenni, mint megérti, hiszen ő sem indul el a templom felé vasárnaponta, tehát nem nagyon tud mivel érvelni a gyermeke számára.

Egy másik egyszerű példa a fejlődés és jutalmazás. Ha csapatunkban valaki teljesíti az elvárásokat, akkor jutalomból még több elvárással szembesül. Ez is a cserkészet lényege. Ha valaki talpra esett és hűséges, akkor azt szeretnénk, hogy őrsvezető legyen belőle. És olykor átéljük, hogy a talpraesett, igyekvő és hűséges cserkész, amikor jutalomból őrsvezetői feladatokra kap megbízatást, akkor elmenekül, mert nem akar részt venni egy vezetőképzésen, és nem akar „kínlódni kezelhetetlen kiscserkészekkel". A másik jutalom és elismerés az, hogy vízicserkész lehet. Tehát aki ügyes és hűséges, az koratavasszal jöhet smirglizni szombat reggel, vagy vasárnap délután. Emelgetheti a mázsás kielboatokat, aztán hallgathatja az instrukciókat, hogy mit nem csinálhat a hajóban, aztán nézegetheti a vízhólyagokat a tenyerén, a vérhólyagokat a fenekén, csak azért, mert ügyes cserkész.

Harmadik jelenségként utalhatok az egyenruhára és az alakizásra. Ezt is liberalizáltuk és minimalizáltuk már, de a minimum alá nem mehetünk, ha egyszer a hagyományainkban az egyenruha és bizonyos alaki formalitások is vannak. És ezek szépek is, hasznosak is, az összetartozást kifejezők is. Csak éppen a barátok, barátnők, osztálytársak számára a gúnyolódásnak, a poénkodásnak az alkalmai is: „Mi jó van a gatyában való haptákolásban?"

A sort hosszan lehetne folytatni. Igazolva, hogy a léc nincs magasan objektíve, de a 21. század életstílusában, kényelmet, folyamatos „wellnest" igénylő mentalitásában, szimbólumszegénységében és a csapatérzés, csapattudatot már régen szétzilált individualizmusában már ezeknek is nehéz eleget tenni.

Szóval a dilemma az, hogy akarunk e több cserkészt annak az árán, hogy a hagyományos elvekből és az azokból következő gyakorlatokból mindent föladunk. Vagy beérjük egy kisebb közösséggel, és még velük is a fent említett elveket nagyon is liberálisan és kompromisszumosan kezelve éljük meg a helyi cserkészetet. Az elmúlt 26 évben ez a dilemma az utóbbi változat felé dőlt el, és bizonyára így lesz ez a jövőben is.

Személyesen pedig csak megismételni tudom magamnak és mindenkinek, hogy a szülőt és gyermeket cserkészettől távol tartó elemek, szülőnek és gyermeknek, sőt az egész társadalomnak csak a javát szolgálják. És ez az, amiért az ezeket vállaló cserkészet mindig az egész nemzetet építi. Az ezeket vállaló cserkészek pedig előbb, utóbb mindezt hálás szívvel a saját javukra fordítják. Ezért „*jó munka*" a cserkészet, és továbbra is ebbe a jó munkába hívunk és várunk mindenkit, amelynek sikerét nem utolsó sorban az garantálja, hogy „*Jézus Krisztus a cserkészetnek is Ura*!".

Dr. Csobolyó Eszter
csapatparancsnok
724. sz. Kossuth Lajos Cserkészcsapat

Az Úr igazságos

Egy sakkverseny margójára

Olvasva a SOLI DEO GLORIA folyóiratot, megláttam a sakkverseny szervezésére szóló felhívást. Eszembe jutottak a gyermekkori, majd a felnőttkori sakkversenyek izgalmai, örömei. Az ismerősök, barátok emlékképei. Felidéződtek az iskolai, munkahelyi, lakóhelyi sakkversenyek élményei. Később a gyermekeimmel lejátszott egy-egy parti, majd az unokáim tanítására szorgalmazott bemutatók. Mégis úgy éreztem, hogy a sokévi kihagyás miatt nem nekem szól a felkérés.

Teltek a napok és egyre többször került elém a felhívás. Megérlelődött bennem, hogy jelentkezem a versenyre. Az elhatározást tett követte, és a Puhr Ferenc által szervezett sakkverseny részese lettem.

A versenyre 11 fő jelentkezett, akiket a versenyszervezők két csoportba soroltak. Kialakult egy 7 fős felnőtt és egy 4 fős vegyes csoport. A felnőtt csoportot Balázs Gyula, Czebe Viktor, Leisztinger Tamás, Nagy Lajos, Puhr Ferenc, Remecz Béla és Veresegyházi Béla, míg a vegyes csoportot Barsi Botond, Czebe Attila, Nagy Gábor és Szabó Csabáné alkották. A létszám miatt mindenki mérkőzött mindenkivel - az esélyegyenlőség miatt világossal és sötéttel is játszva.

A mérkőzések előtt kértem az Urat, hogy mutassa meg nagyságát és csodáját rajtam. Úgy éreztem, nem tettem meg mindent, imádkoztam a versenytársakért is. Ekkor elmúlt a hiányérzetem. A mérkőzések során aztán az Úr megmutatta, hogy Neki minden lehetséges, és megmutatta azt is, hogy csodatevésekor is mindig igazságosan cselekszik. A verseny végeredményével is bebizonyította, hogy a szorgalmat és a Tőle kapott tudást örömmel díjazza. Megérdemelten alakult ki a felnőtteknél a Remecz Béla, Czebe Viktor, Leisztinger Tamás, a vegyes csoportnál a Barsi Botond, Nagy Gábor megosztott első hely és a Czebe Attila harmadik helyezési sorrend.

A verseny során a sakkélmény mellett barátságok szövődtek, valamint igen tartalmas beszélgetésekre is sor került a felek között. Közben a Soli Deo Gloria közösségi összejöveteleken a testvérek igényelték és örömmel hallgatták a versenyhíreket, melyeket a verseny végeztével egy jó hangulatú szeretetvendégséggel hálláltak meg.

Egyöntetű véleményként hangzott el a versenyzők részéről a maradandó élmény dicsérete. Köszönjük a támogatást az SDG Közösség vezetőségének, a kezdeményezést és lebonyolítást pedig Puhr Ferenc szervezőnek.

Köszönjük az Úrnak, hogy jelenlétével, szeretetével segített bennünket.

Balázs Gyula

A Soli Deo Gloria Közösség

ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik tagságukkal, munkájukkal vagy adományukkal segítették egyesületünk elmúlt évben végzett kulturális, szociális és közösségformáló munkáját.
A javunkra történt rendelkezések kapcsán 79.925 forintot fordíthattunk a fent említett szolgálatokra. Isten áldja meg a rendelkezők javunkra történő döntését.
Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk a fent említett szolgálati területek anyagi támogatásaként a 2014-es személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Adószám: 18269947-1-13

Köszönetet mond: a Vezetőség

Az Isten Szolgálatában Református Missziói Alapítvány

ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik a 2013-as személyi jövedelemadójuk 1 %-ával alapítványunk és alapítványunkon keresztül a *református gyülekezet és a cserkészcsapat* által szervezett hitéleti, ifjúsági, szociális, kulturális és missziói munkát segítették elő.
A javunkra történt rendelkezések kapcsán 191.636 forintot fordíthattunk a fent említett szolgálatokra. Isten áldja meg a rendelkezők javunkra történő döntését.
Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk továbbra is a fent említett szolgálati területek anyagi támogatására a 2014-es személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Adószám: 19178123-2-13

Köszönetet mond: a Kuratórium

A Magyarországi Református Egyház

helyi gyülekezeteként ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik 2013-as személyi jövedelemadójuk 1 %-ával a Magyarországi Református Egyház ifjúsági, szociális, kulturális és missziói munkáját segítették elő.
Mint ismeretes, az így felajánlott összeg országos egyházunk – tehát nem a dunavarsányi – fontos bevétele, melyet egyebek mellett a fenti célokra fordít, és így folytatja azt a több mint fél évezredes magyar kultúrát és magyar nemzetet szolgáló tevékenységét, amelyet minden történelmet becsülő ember ismer és elismer.
Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk továbbra is a fent említett országos református szolgálati területek anyagi támogatására a 2014-es személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Technikai szám: 0066

Köszönetet mond: a Presbitérium

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat
Ingyenes, időszaki kiadvány
Kiadó: SDG Közösség
Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs
Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő
Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában
Példányszám: 800
Cikkek leadása: folyamatosan, a *szilvay.balazs@freemail.hu* e-mail címen